

[Hilmar Baunsgaard.]

arbejde vil være muligt at få foretaget sådanne ændringer, at vi får en større samtidighed.

Et andet væsentligt hensyn, når en kildeskatteordning skal gennemføres — specielt når det sker oven på vedtagelsen af en merværdiafgift, der lægger betydelige administrative byrder på erhvervslivet — måtte være, at man fik en kildeskatteordning, som blev så enkel at administrere som tænkeligt for arbejdsgeberne. Heller ikke det kan man føle sig sikker på, sådan som lovforslaget ser ud i dag. Tværtimod er der også herom indicier for, at man kan ende i en kildeskatteordning, der giver endog betydeligt administrativt besvær for erhvervslivet. Også det anser vi for uheldigt ved lovforslaget. Vi håber, at det er muligt under det videre arbejde at nå frem til en omlægning i retning af de tanker til en moderne kildeskatteudformning, som er fremlagt fra det radikale venstres side, således at den administrative byrde for erhvervslivet bliver mere enkel, end den ved et studium i dag af lovforslaget ser ud til at kunne blive.

Endelig er der grund til at understrege, at inden man kan tale om, at der i forbindelse med den ændrede opkrævningsform, kildeskatten er udtryk for, kan blive tale om en egentlig skattereform, skal også problemet om sambeskatningen løses. Her er der kun meget vage udformninger i betænkningen; den udtrykker vilje til at løse dette problem, men indicerer samtidig igen, at man er så betænkelig ved virkningerne af ophævelse af sambeskatningen, at dette måske ikke bliver det endelige resultat. Jeg vil stærkt beklage det, hvis det skal gå sådan, at vi ikke får løst sambeskatningsproblemet. Jeg håber, at det i det videre arbejde vil være muligt at nå dertil. Jeg kunne have lyst til at bede finansministeren om at bekræfte, at regeringen står bag ved det, flertallet har skrevet i betænkningen om, at de juridiske problemer, der kan opstå i forbindelse

med den foreslåede særbeskatning, bliver henvist til løsning i justitsministeriets ægteskabsudvalg. Jeg finder, at dette er meget væsentligt, og som jeg fremhævede ved anden behandling, er det for os at se noget positivt; jeg ville derfor være taknemlig, om finansministeren ville bekræfte, at det ville gå sådan, som det nævnes i betænkningen af udvalgsflertallet.

Endelig vil jeg gerne i anledning af de bemærkninger, hr. Ømann gjorde, sige, at vi jo sammen kan glæde os over, at vi er nået dertil, at skattefradragetsreglen nu bliver ophævet, så vi kan komme bort fra de meget høje marginalsatter, og jeg skal gerne notere dette som noget meget væsentligt i forbindelse med en skattereform, men jeg må så igen understrege, at man ikke har udnyttet de muligheder for en tilbunds-gående forenkling og en tilbunds-gående reform i det hele taget af vort skattesystem, som der var skabt mulighed for ved indførelsen af merværdiafgiften og ophævelsen af skattefradragetsreglen. Jeg beklager det, for hvis man skal tage sit udgangspunkt for en bedømmelse i de skalaer, som finansministeren omtalte så stærkt før under behandlingen af merværdiafgiften, vil det vise sig, at de, skal vi sige optimistiske forhåbninger, finansministeren skabte ved sine udtalelser før, ikke holder stik. Det beklager jeg meget, fordi det måtte dog være det væsentlige formål med en skattereform at få en lempelse først og fremmest i beskatningen af merindtægterne — og en sådan kan man heller ikke føle sig sikker på.

Der er i det hele taget det at sige om det lovforslag, der her er til endelig behandling, at det, det mest af alt indeholder, er usikkerhed om, hvad der bliver det endelige resultat, og jeg finder det beklageligt, at man skal skride til en lovgivning, der bryder så stærkt med de hidtidige principper, uden at man ved tredje behandling har skabt nogen endelig sikkerhed for, hvor stor forenklingen bliver, eller om man vælger en udformning, der giver nogle af de uønskede virkninger, som jeg omtalte